

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 30. října 2008 (05.11)
(OR. en)**

14938/08

**ECOFIN 462
UEM 187
EF 86**

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel: Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel,
za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí: 30. října 2008
Příjemce: Javier SOLANA, generální tajemník, vysoký představitel
Předmět: Sdělení Komise
- Od finanční krize k vzestupu: Evropský rámec pro činnost

Delegace naleznou v příloze dokument Komise KOM(2008) 706 v konečném znění.

Příloha: KOM(2008) 706 v konečném znění

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 29.10.2008
KOM(2008) 706 v konečném znění

SDĚLENÍ KOMISE

Od finanční krize k vzestupu: Evropský rámec pro činnost

SDĚLENÍ KOMISE

Od finanční krize k vzestupu: Evropský rámec pro činnost

Koordinovaný postup na úrovni EU

Krize na mezinárodních finančních trzích, která dosud neměla obdoby, postavila EU před velké výzvy. Koordinovaný postup na úrovni EU všech 27 členských států se při stabilizaci evropského bankovního systému ukázal být účinným. Aby bylo možné vrátit do finančního systému tolik potřebnou likviditu, musí se opatření provádět rychle. Finanční krize však není ještě zažehnána a již způsobuje vážný pokles, který zasahuje ekonomiku celkově, postihuje domácnosti, podniky a pracovní místa. Očekává se, že otřesy, které zasahují evropské hospodářství, povedou ve střednědobém horizontu ke snížení míry růstu potenciálního produktu a výrazně sníží skutečnou míru růstu v letech 2009 a 2010. Protože v období, kdy jsou rizika větší, se obecně provádí méně investic, projeví se to negativně na produktivitě a inovacích.

Silná stránka Evropy spočívá v solidaritě a naší schopnosti jednat společně. Všechny státy budou zasaženy – ačkoli různým způsobem a v různé míře. Je pravděpodobné, že vzroste nezaměstnanost, poklesne poptávka a zhorší se stav rozpočtů. Společný postup znamená účinnější a důvěryhodnější reakci. Naopak, pokud bude každý členský stát jednat samostatně, vynaložené úsilí nedosáhne takových výsledků. Kromě toho existuje riziko nežádoucích vedlejších účinků na ostatní členské státy.

Skutečnost, že EU byla schopna jednat jednotně v okamžiku, kdy byl tlak na finančních trzích největší, byla pro stabilizaci bankovního sektoru klíčová. Správným přístupem se prokázalo vzájemné sladění vnitrostátních opatření v rámci souboru jasných zásad EU a jejich doplnění přímou akcí EU. Tento postup byl podpořen rozhodným, koordinovaným a účinným jednáním: na úrovni EU francouzským předsednictvím Radě, Komisí a Evropskou centrální bankou a na vnitrostátní úrovni členskými státy, za plné podpory a spolupráce Evropského parlamentu.

EU by měla na tento úspěch navázat a rozhodnout se řešit další fázi krize jednotným a koordinovaným způsobem, proměnit tyto výzvy v příležitost. V této souvislosti je nutné Lisabonskou strategii pro růst a zaměstnanost cíleně doplnit o krátkodobá opatření. Toto sdělení obsahuje postup sestávající ze tří částí, který je základem celkového akčního plánu / rámce EU pro překonání krize.

- *Nová struktura finančních trhů na úrovni EU*
- *Řešení dopadu na reálnou ekonomiku*
- *Globální reakce na finanční krizi*

Tímto sdělením by Komise chtěla přispět k probíhající debatě uvnitř EU a s našimi mezinárodními partnery, která hledá odpověď na otázku, jak nejlépe reagovat na současnou krizi a její následky. Dne 26. listopadu Komise předloží podrobnější rámec EU pro překonání krize, který pod záštitou Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost bude obsahovat řadu cílených krátkodobých iniciativ s cílem pomoci čelit nepříznivým účinkům na celkové hospodářství a s ohledem na krizi přizpůsobit střednědobá a dlouhodobá opatření Lisabonské strategie.

1. NOVÁ STRUKTURA FINANČNÍCH TRHŮ NA ÚROVNI EU

Vyvedení evropského finančního sektoru z krize

Členské státy a Komise se v úzké spolupráci dohodly na řadě okamžitých opatření zaměřených na ochranu úspor občanů a záchranu bank v obtížích. Počáteční reakce na různé balíčky na úvěrových trzích byla pozitivní, avšak bude nutné, aby byly provedeny rychle a jejich dopad byl posuzován průběžně. Politika hospodářské soutěže je rozhodujícím přínosem pro koordinovaný postup a zároveň ponechává členským státům možnost zasahovat, pokud je to v závislosti na národních podmínkách¹ nezbytné. Komise bude i nadále zajišťovat rovné podmínky pro příjemce finanční podpory z veřejného sektoru, i pro subjekty, které nejsou příjemci podpory.

Situace v globálním finančním systému však zůstává i nadále velmi nestabilní a riziko vážných úvěrových krizí přetrvává. V této souvislosti není na místě přehnaná spokojenost při provádění strategie na vyvedení evropského finančního sektoru z krize. EU musí dále jednat koordinovaným způsobem, aby tak maximalizovala úspěch své reakce. Nezbytné jsou zejména:

- *Pokračující silná podpora finančního systému ze strany ECB a ostatních centrálních bank.* Centrální banky prokázaly při poskytování dostatečné likvidity bankovnímu sektoru velkou flexibilitu a duchaplnost. To stejné platí pro jejich opatření, která mají zajistit, aby se krize nerozšířila do ostatních částí finančního systému.
- *Rychlé a důsledné provádění plánů na záchranu bank vypracovaných členskými státy.* To je nezbytné pro rychlé obnovení důvěry v bankovním sektoru EU, a tím k omezení škod v hospodářství a vytvoření podmínek pro silnou a trvalou obnovu. Důslednost je nezbytná pro optimalizaci celkového dopadu plánů záchrany v celé EU, zabránění fragmentaci vnitřního trhu a pro zachování rovných podmínek pro příjemce podpory z veřejného sektoru, i pro subjekty, které nejsou příjemci podpory.
- *Rozhodná opatření s cílem zabránit rozšíření krize v členských státech.* Finanční krize již začala mít dopad na státy střední a východní Evropy, které nedávno přistoupily k EU. Aby se tomuto nebezpečí zabránilo, je EU společně s MMF připravena poskytnout členským státům, které zažívají tlak v oblasti platební bilance nebo čelí vážným rizikům ohrožujícím jejich finanční stabilitu, značnou střednědobou finanční podporu.

Zajištění posílené regulace a dohledu

Souběžně se stabilizací krize bude nezbytné zaměřit se na fázi restrukturalizace bankovního sektoru a v určité fázi v budoucnosti na navrácení bank do soukromého sektoru. Komise bude spolupracovat přímo s členskými státy s cílem zajistit, aby restrukturalizace některých částí bankovního sektoru proběhla způsobem, který sektoru do budoucnosti zajistí spravedlivou a zdravou konkurenci. Soukromé osoby a podniky musí mít přístup ke zdravému a stabilnímu bankovnímu systému, aby mohly financovat své investiční plány a aby společnost jako celek

¹ Komise přijala sdělení o použití pravidel pro poskytování státní podpory na opatření přijatá ve vztahu k finančním institucím v souvislosti se současnou globální finanční krizí (Úř. věst. C 270/8, 25. 10. 2008, s. 8).

mohla mít prospěch z přijatých opatření, která mají zajistit, aby úvěry byly i nadále dostupné za přiměřených podmínek.

Komise předložila návrhy na pojištění vkladů a na kapitálové požadavky a o boji proti nebezpečí procyklických účinků v oblasti regulace a účetních standardů. Brzy také vypracuje návrhy o agenturách vydávajících ratingy úvěrů a odměňování vedoucích pracovníků. Byla zahájena činnost v oblasti přiměřenosti dohledu nad kapitálovým trhem a řízení rizik, včetně derivátů, zajišťovacích fondů a soukromých kapitálových investic. Komise vyzývá Radu a Evropský parlament, aby se těmito návrhy zabývaly přednostně, tak aby mohla být co nejdříve prováděna silnější regulace a dohled a přispěly tak opětovnému nastolení důvěry v systém.

Tato opatření se budou zabývat zjištěnými nedostatky a pomohou obnovit důvěru v systém jako celek. Je třeba nově definovat model regulace a dohledu nad finančním sektorem EU, zejména pokud jde o velké finanční instituce činné ve více státech. Současná organizace dohledu EU založená na jednotlivých státech omezuje prostor pro účinný obezřetnostní dohled na makroúrovni. Komise zahájila prostřednictvím skupiny De Larosière² činnost na systému dohledu, který bude v budoucnosti nezbytný.

2. ŘEŠENÍ DOPADU NA REÁLNOU EKONOMIKU: RÁMEC PRO OBNOVU

Dopad úvěrové krize na celkové hospodářství bude pocíťován v rostoucí míře nezaměstnanosti a snížené poptávce po zboží a službách všech podniků, bez ohledu na jejich velikost. Politické nástroje pro řešení nezaměstnanosti a podporu poptávky jsou vesměs v rukách členských států. Rozměr EU však přináší národním opatřením přidanou hodnotu. Jak je zřejmé z pozitivních výsledků Lisabonské strategie, partnerství členských států a Komise při zajišťování růstu a zaměstnanosti může znamenat značné další výhody.

V současné krizi však EU musí přizpůsobit středně a dlouhodobá opatření Lisabonské strategie tak, aby reagovala na krizi. Musí ke svému programu strukturální reformy přidat krátkodobá opatření a dále investovat do budoucnosti prostřednictvím:

- Zvýšených investic do výzkumu a vývoje, inovací a vzdělání;
- Podpory „flexicurity“ jako způsobu ochrany a přípravy lidí spíše než podpory konkrétních pracovních míst;
- Odlehčení podnikům, zejména malým a středním podnikům, aby se mohly rozvíjet jak na vnitrostátní, tak mezinárodní úrovni;
- Zvýšením evropské konkurenceschopnosti větší orientací hospodářství na „zelené“ produkty jako způsobu vytváření nových pracovních míst a technologií, odstranění našich omezení v oblasti energetické bezpečnosti a dosažení našich cílů v oblasti životního prostředí.

² Tato skupina bude mít za úkol posoudit organizaci evropských finančních institucí s cílem zajistit obezřetnostní stabilitu, řádné fungování trhů a silnější evropskou spolupráci v oblasti dohledu na finanční stabilitu, mechanismus včasného varování a krizové řízení, včetně řízení přeshraničních a meziodvětvových rizik. Bude též dohlížet na spolupráci mezi EU a jinými důležitými jurisdikcemi s cílem pomoci zachovat finanční stabilitu na světové úrovni. Členy skupiny jsou: Jacques de Larosière (předseda), Leszek Balcerowicz, Otmar Issing, Rainer Masera, Callum McCarthy, Lars Nyberg, José Perez Fernandez, Onno Ruding.

Čím více se Evropě podaří postupovat koordinovaně, tím více se přínos těchto opatření znásobí. Na základě partnerského přístupu, který je charakteristický pro Lisabonskou strategii, vyzýváme členské státy, aby se v zájmu řešení těchto nových výzev dohodly na vyšší úrovni koordinace.

Pakt o stabilitě a růstu

Protože otřesy zasáhly celou EU a inflační tlaky nyní klesají, může měnová a fiskální politika přispět k podpoře poptávky. Stav veřejných financí se pravděpodobně v příštích letech vzhledem ke klesajícím příjmům značně zhorší. Zatímco část klesajících příjmů je spojena se zpomalením, důsledky druhé části spojené se změnami v některých odvětvích, jako například předimenzované odvětví bydlení, budou mít na příjmy trvalejší charakter. Předpovědi nyní vycházejí z toho, že stav veřejných rozpočtů v EU se v nadcházející rok zhorší o více než 1 procentní bod HDP, přičemž mezi členskými státy budou značné rozdíly. To by mohlo částečně zmírnit dopad zpomalení v krátkodobém horizontu, avšak na úkor fiskálního zhoršení, přičemž nejsou ještě zohledněny plány na finanční záchranu. Zároveň se však zejména vzhledem k předchozímu provádění Paktu o stabilitě a růstu nyní očekává, že schodek EU, a zejména schodek v eurozóně, zůstane pod 3 % HDP.

Zatímco největší podíl oznámených opatření na podporu finanční stability (záruky) nebude mít okamžitý dopad na deficit, reálné rozpočtové náklady budou pozorovatelné teprve tehdy, pokud budou využity veřejné záruky. Opatření zaměřená na rekapitalizaci bank již zároveň zvyšují úroveň zadlužení. Spolu s důkazem o probíhajícím strukturálním zhoršení v oblasti rozpočtových sald to může vyvolat obavy, pokud jde o dlouhodobou udržitelnost veřejných financí, zejména v nejvíce ohrožených zemích.

Pakt o stabilitě a růstu stanoví správný politický rámec, sladění potřeb krátkodobé stability a požadavků dlouhodobé strukturální reformy, přičemž zároveň podporuje proces přizpůsobování. Provádění tohoto paktu by mělo zajistit, aby jakékoli zhoršení veřejných financí bylo doprovázeno opatřeními strukturální reformy, která jsou přiměřená dané situaci, a současně zabezpečit obnovení trvale udržitelných pozic. Rozpočtové politiky by měly plně vycházet z míry flexibility, kterou umožňuje Smlouva a revidovaný Pakt o stabilitě a růstu, a měly by zohledňovat tyto zásady:

- Fiskální politika by měla dále sledovat udržitelnost, a tím splnit očekávání řízeného řešení krize.
- Měly by být zváženy odlišnosti prostoru pro jednání jednotlivých zemí ve fiskální oblasti, za předpokladu, že existují silné a odpovědné národní rozpočtové instituce a střednědobé rozpočtové rámce.
- Úroveň cílů programu strukturální reformy by měla věnovat zvláštní pozornost reformám, které posilují odolnost a zvyšují udržitelnost z dlouhodobého hlediska.
- Reformy podporující poptávku v krátkodobém horizontu by měly být včasné, cílené a časově omezené.

Postup při nadměrném schodku by měl chápán jako vzájemná podpora zaměřená na překonání současných obtíží a zabezpečení dlouhodobé udržitelnosti. Bude se jasně rozlišovat mezi rozpočtovými důsledky plynoucími z politických chyb a cyklickými účinky, včetně důsledků záchranného balíčku zaměřeného na překonání finanční krize. V rámci procesu dohledu bude zohledněn zejména nárůst v úrovni zadlužení.

Urychlení reformy a investic

Očekává se, že otřesy, které zasáhly evropské hospodářství, zpomalí potenciální růst a zvýší nezaměstnanost, což povede ke snížení poptávky. Strukturální reformy jsou proto nezbytné k udržení poptávky v krátkodobém horizontu, usnadnění přechodu uvnitř a na pracovní trh v krátkodobém a dlouhodobém horizontu a zvýšení potenciálního produktu v dlouhodobém horizontu.

Bude zejména důležité zajistit, aby investice byly směřovány tak, aby měly nejvyšší možný účinek. To znamená zajistit, aby podpora EU a vnitrostátního veřejného sektoru ve prospěch podniků měla dvojitý účinek – vyrovnávat pokles v poptávce v krátkém období a současně dlouhodobě přispívat k reformě a modernizaci. V rámci stávajících reformních priorit vymezených lisabonskou strategií by se členské státy měly v první řadě zaměřit zejména na klíčové reformy, které podporují inovace a na investice zvyšující produktivitu, což společně se snižováním inflace a podporou příjmů domácností prostřednictvím cílených opatření sociální ochrany podpoří poptávku.

Navíc vzhledem ke skutečnosti, že finanční systém prochází dlouhotrvajícím procesem a k očekávaným změnám v ochotě bankovního sektoru podstupovat riziko, bude nutné řešit otázku, jak financovat inovativní technologie, udržet mezinárodní konkurenceschopnost evropského průmyslu a financovat malé a střední podniky. Navíc bude potřebné zaměřit se na otevírání trhů třetích zemí pro evropské podnikatele, včetně malých a středních podniků.

Komise prozkoumá společně s členskými státy tato opatření:

- Po neformálním zasedání Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci (ECOFIN) minulý měsíc skupina Evropské investiční banky poskytla celkový balíček v hodnotě 30 miliard EUR, které budou prostřednictvím komerčních bank poskytovány na úvěry pro malé a střední podniky v Evropě. To představuje značný nárůst v porovnání s běžným objemem půjček v tomto odvětví, avšak opatření musí být nutně provedeno.
- EIB urychlí v úzké spolupráci s Komisí činnost na projektech v oblasti financování změny klimatu, projektů energetické bezpečnosti a infrastruktury, zejména pokud jde o projekty přeshraniční povahy. Je možné, že bude nutné posílit kapitálový základ EIB, například předsunutím data jejího dalšího kapitálového navýšení, které je v současnosti plánováno na rok 2010.
- Evropská banka pro obnovu a rozvoj zaujímá v reformě finančního sektoru a financování soukromého sektoru v našich nových členských státech klíčové postavení. V současném finančním prostředí by její aktivity v těchto členských státech mohly být posíleny.
- Politika soudržnosti prostřednictvím finanční obálky o hodnotě více než 350 miliard EUR na období 2007-2013 poskytuje značnou podporu veřejným investicím členských států EU a regionů EU. Komise spolu s členskými státy prozkoumá prostor na urychlení investičních projektů a dřívější úhradu plateb určených členskými státem.
- Hledání inovačního financování celé řady projektů infrastruktury, včetně dopravních a energetických sítí a sítí špičkových technologií, například prostřednictvím lepšího využívání partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem.
- Zvyšování energetické účinnosti a zelené technologie, například budov a automobilů využívajících čisté technologie, což přinese hospodářství, včetně malých a středních podniků, nové možnosti a současně pomůže EU dosáhnout cílů v oblasti změny klimatu.
- Zvýšení poptávky po energeticky účinném zboží a službách prostřednictvím snížení zdanění a dalších cílených fiskálních opatření.

- Zachování a vytváření nových vývozních příležitostí pro podniky EU, včetně malých a středních podniků, prostřednictvím programu proaktivního otevírání trhů, včetně uzavírání obchodních dohod a naší strategie přístupu na trh.
- Využití politik hospodářské soutěže v jednotlivých státech a v EU a spotřebitelských politik s cílem zlepšit fungování trhů, snížit ceny pro spotřebitele a v plné míře využít výhod jednotného trhu.

Prostřednictvím společného postupu v duchu partnerství a koordinace svých činností mohou členské státy a evropské instituce mobilizovat potřebné finanční prostředky pro urychlení nezbytných investic a posílení EU, aby z krize vzešla posílena.

Řešení v oblastech zaměstnanosti a sociálního dopadu

Hospodářský propad bude mít dopad na rodiny, domácnosti a nejzranitelnější členy naší společnosti. Tento propad se již projevil v nezaměstnanosti. EU musí usilovat o minimalizaci dopadu na pracovní místa a jejich ztráty a využít dostupné prostředky na zmírnění sociálního dopadu. Hlavní odpovědnost nesou členské státy, přínosná avšak bude i dobrá koordinace postupu Společenství a jednotlivých států. V zájmu nalezení nejlepší reakce na krizi bude Komise spolupracovat se sociálními partnery. Odvětví, v nichž roste počet pracovních míst, např. odvětví osobních služeb, zdravotní péče a sociálních služeb, by měla být nadále podporována jako bohaté zdroje pracovních míst, které rovněž slouží jako nástroj pro přístup k pracovnímu trhu a příležitosti zaměstnání.

Evropa v minulosti nesla důsledky toho, že nepoužívala aktivně opatření trhu práce, která by zvýšila šance lidí najít si nebo vytvořit nové pracovní místo prostřednictvím rekvalifikace. Nyní existuje naléhavější potřeba podpořit přechod v rámci a na trh práce prostřednictvím zvýšení a sladění nabídky a poptávky po práci a prostřednictvím zvýšení produktivity práce. To znamená uplatňovat opatření podporovaná Lisabonskou strategií, včetně:

Boj s účinky nezaměstnanosti tím, že se členským státům nabídne možnost nového programování finančních prostředků v rámci Evropského sociálního fondu s cílem podpořit opatření zaměřená na rychlé opětovné začlenění nezaměstnaných do trhu práce;

- Posouzení účinnosti Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.
- Pomoc nezaměstnaným založit nový podnik rychle a levně.
- Sledování dopadu krize na různá odvětví, která procházejí strukturálními změnami, a využití prostoru, který nabízí režim státní podpory, s cílem umožnit podle potřeby včasnou, cílenou a dočasnou podporu.
- Prosazování flexicurity: zejména aktivní politiky na trhu práce, daňové reformy a reformy sociálních dávek a silnější soulad mezi znalostmi a pracovními místy. Tato situace bude pravděpodobně zvláště obtížná na spodních příčkách žebříčku trhu práce a důležité bude zejména usnadnění nevyhnutelné restrukturalizace a poskytnutí podpory příjmu a cílené podpory v oblasti sociální ochrany.

3. GLOBÁLNÍ ODPOVĚĎ NA FINANČNÍ KRIZI

Každý region světa byl krizí postižen a žádný region se s těmito následky nemůže vyrovnat sám. Existují jasné náznaky, že se krize rozšiřuje na nově vznikajících trhy a že ještě více zvýší současné tlaky na rozvojové země. Je důležité, aby se zamezilo dalšímu šíření krize a aby MMF byl připraven podle potřeby zasáhnout prostřednictvím nouzového financování.

Evropa bude spolupracovat s MMF a použije svůj nástroj makrofinanční podpory, zejména aby pomohla sousedním zemím. Evropa je a bude i nadále aktivním hráčem v koordinované globální reakci.

Současná finanční krize zdůraznila jako nikdy dříve vztah mezi makroekonomickými politikami a finančními trhy v globálním měřítku. Její řešení proto vyžaduje zaměření se na nedostatky v oblasti regulace a kontroly a nerovnováhy na makroekonomické úrovni a u směnných kurzů, které jsou jednou z příčin současné krize.

Finanční krize upozornila na problémy globálního řízení, které překračuje rámec finančního sektoru. Do popředí se dostala otázka globální nerovnováhy, avšak musí být vnímána v širším kontextu potřeby zachovat závazek EU k otevřeným trhům v oblasti obchodu a služeb a užší vícestranné spolupráci, boji proti ochrannářským tendencím a úsilí o pozitivní výsledek kola Světové obchodní organizace (WTO) z Doha. Jedná se také o sdílení přínosů udržitelného rozvoje v rozvojových zemích, zejména v období nestálých cen komodit, a řešení výzev jako jsou změna klimatu, světová prosperita a plnění rozvojových cílů tisíciletí.

Po iniciativě EU, na které se Komise plně podílela, budou USA dne 15. listopadu pořádat první mezinárodní jednání na vrcholné úrovni o finanční krizi. Jedním z cílů tohoto jednání je začít zlepšovat spolupráci na globální úrovni, přezkoumat roli mezinárodních institucí v oblasti dohledu nad finančními trhy a přizpůsobit strukturu globálního řízení pro budoucnost. Komise aktivně podporovala mezinárodní úsilí vypracovat pevný rámec pro řešení investičních otázek na globální úrovni, včetně obecných zásad a postupů MMF o fondech svrchovaného kapitálu.

Za účelem snížení rizika opakování finanční krize v budoucnosti by měla být sledována řada opatření s cílem reformovat globální finanční strukturu. Měla by se obecně týkat těchto oblastí:

- Posílení mezinárodní soudržnosti a kvality regulačních standardů, včetně provádění reforem (jak je zohledněno v plánu ECOFIN a doporučeních FSF) a jejich rozšíření na globální úroveň.
- Posílení mezinárodní spolupráce mezi orgány finančního dohledu.
- Posílení makroekonomického dohledu a předcházení krizím, sloučení obezřetnostního dohledu na makroúrovni a mikroúrovni, posílení finanční stability a rozvoj systému včasného varování a
- Další rozvoj kapacit pro řešení finanční krize a kapacit pro předcházení konfliktům, na národní, regionální a multilaterální úrovni.

Za účelem zajištění finanční stability bude nezbytné provést významnou změnu relevantních institucí. Pouze tímto způsobem můžeme udržitelným způsobem zajistit výsledky řady jednání o finanční krizi na globální úrovni. Současná krize odhalila některé slabiny evropského regulačního systému, avšak Evropa si vede dobře a hraje aktivní roli při tvorbě nové globální struktury a zabezpečení jejího fungování. To by mělo být založeno na těchto zásadách:

- Efektivita: Za účelem zajištění rychlých a kvalitních rozhodnutí je potřebná rovnováha bez nadbytečných nežádoucích vlivů
- Transparentnost a odpovědnost: Nové nebo reformované organizace musí být řádně odpovědné s cílem zvýšit stimuly pro provádění a prosazování.
- Zastoupení: V zájmu zvýšení legitimacy rozhodovacího procesu by globální skupiny měly zahrnovat hlavní rozvíjející se země. Nejednotné zastoupení

evropských zemí a eurozóny by mělo být zlepšeno s cílem zvýšit celkovou účinnost a vliv EU.

Rizika a příležitosti

EU musí nyní k překonání krize přijmout účinná opatření. Tato opatření musí být rozumná, aby stimulovala žádoucí změny v našem hospodářství a zajistila, že z této krize vyjdeme připraveni na maximální využití hospodářského vzestupu v budoucnosti. Toho lze nejlépe dosáhnout, pokud se chopíme příležitosti a budeme pokračovat v restrukturalizaci našich hospodářství, vyškolíme a připravíme občany na nové výzvy a budeme přitom brát ohled na nejzranitelnější skupiny ve společnosti v duchu článku 2 Smlouvy. Z minulých zkušeností víme, že náš úspěch závisí na odklonu od hospodářského nacionalismu a že hybné síly evropského růstu vycházejí z odstranění překážek mezi členskými státy, využití rozsahu a pevnosti vnitřního trhu.

EU ve své historii čelila různým krizím a vždy se jí podařilo vzejít z nich silnější a jednotnější. Již jsme ukázali, že pokud se 27 členských států a evropských institucí rozhodne jednat společně, jsme schopni dosahovat výsledků a prospěchu pro občany. Současná krize může být také příležitostí pro Evropu a aktéry uvedené v tomto dokumentu, aby prokázali, že mohou pracovat společně a uvést EU na cestu k obnově.